

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Tractatus Beneficiarivs, De Natura & Speciebus Beneficii Ecclesiastici: Item Simonia, pessima Beneficiorum Emprtrice

Biesmann, Caspar

Coloniæ Agrippinæ, 1696

Caput I. Beneficium aliud est Sæculare, aliud Regulare.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42013

faciliorem rerum huc pertinentium memoriam novam planè, & vix ab ullo, quantum quidem scire licuit, hactenus usurpata methodo, totam materiam Beneficiariam, per membra dividenda in singula capita distincta, compendioso calamo explicita explicabitur.

C A P U T I.

*Beneficium aliud est Sæculare,
aliud Regulare.*

Sæculare confertur Sæcularibus, Regulare Regularibus. Quid licuerit circa curata Beneficia, & in specie circa Parochias jure antiquo.

Beneficium sæculare dicitur, quod pro Clericis sæcularibus: Regulare, quod pro solis Regularibus institutum est, aut Ordini ita annexum, ut per Regulares administrari debeat. Est autem regula generalis, nisi Pontificis dispensatio interveniat, Beneficia sæcularia sæcularibus, regularia regularibus conferenda esse, ut colligitur ex *C. cum de Benef. de Prab. in 6.* Excipiuntur tamen Beneficia curata, hoc est, curam animarum habentia, nam hæc etsi sæcularia sint, possunt solis Canonicis regularibus conferri absque speciali dispensatione, ut habetur *C. quod Dei timorem, de statu Monach.* Ubi simul indicatur privilegium, quo Monachi olim circa Beneficia curam

curam habentia, gavisi sunt. Similiter curata Beneficia, quæ regularia sunt, cum consensu Monasterii, sæcularibus conferri possunt, quia hæc in commodum populi instituta sunt. Unde sufficit, ut dentur maximè idoneo. *Less. lib. 2. cap. 34. dub. 2.* dicens esse communem sententiam teste Panormitano. *Quid liceat jure novo.* *Laym. tamen lib. 4. tr. 2. cap. 4.* rectè notat cum aliis DD. huic privilegio in *C. quod Dei timorem*, Canonicis regularibus concessio, jure novo per concordata Conc. Lateran. cum Leone Papa, prout plures sequentes Pontifices significaverunt, teste *Sanch. lib. 7. Mor. cap. 19* & Cardinales in *de-clar. Trid. Sess. 14. cap. 10.* ita derogatum esse, ut absque Papæ dispensatione ad sæcularem Parochiam promovendi non sint; & si citra hujus licentiam ad Parochias sæculares suo Monasterio non unitas promoti fuerint, Episcopus eos inde removeere possit. Ad Episcopatum tamen Canonici regulares, aut Monachi Ordinis mendicantis assumi poterunt. *Quid circa Episcopatus, & alias Prælaturas sæculares.* Patet ex *cap. 28. de elect. in 6.* imò ex cit. cap. infert *Laym. lib. 4. tr. 2. c. 4. citans Abbat. in C. quod Dei tim.*

rim. n. 5. Rodriq. Regul. q. 34. d. 4. Less. eos etiam ad aliam Prælatu-
ram sæcularem assumi posse, eò
quòd ratio curæ, prædicationis ita
militet pro hoc casu; sicuti si pro-
moverentur ad dignitatem Episco-
palem in Ecclesia sæculari. Et qui-
dem necessitate vel utilitate Eccle-
siæ ita postulante, tenetur Præla-
tus dare licentiam acceptandi Præ-
laturam. Item ex justa causa Vica-
rii Episcoporum esse poterant cum
contentu Prælati, si hic exemptus
fuerit, *juxta Gloss. receptam. C.*
cum Pastoris, 2. q. 7. habitu Ordini-
nis semper retento. Quia solius Pa-
pæ est, dare licentiam manendi ex-
tra Monasterium sine habitu. *Nav.*
lib. 3. cons. 14. r. 5. de regul. Re-
ligiosi mendicantes absque expre-
sa dispensatione Papæ non possunt
assumi ad Prælaturas Ecclesiarum
cathedralibus inferiorum. *Extra-*
vag. dispendiis, de postul. Prælat.

Præsumptio
est pro Be-
neficio,
quod sit sæ-
culare, nisi
contrarium
probetur.

Omne autem Beneficium præsu-
mitur esse sæculare, nisi probetur
esse regulare. Et hæc probatio su-
menda est vel ex litteris fundatio-
nis, sive erectionis, vel ex continua,
nullâ interveniente dispensatione,
per 40. annos pacifica possessione.
Nam titulo præscriptionis per pa-
cificam

cificam tanti temporis possessionem ex seculari fit regulare; & e contra ex regulari seculare. V. Less. & Laym, l. c.

CAPUT II.

Beneficium aliud est duplex, aliud simplex.

Beneficia duplicia sunt, quæ aliquam præminentiam, jurisdictionem, vel administrationem habent; Inter quæ aliqua ob præcellentem officii & dignitatis Ecclesiasticæ gradum, dicuntur majora & sublimia, ut Papatus, Cardinalatus, Patriarchatus, Episcopatus, &c. quæ sunt veluti culmina Beneficiorum ac dignitatum. Unde etiam sub communi nomine Beneficiorum non comprehenduntur, præsertim in pœnalibus, aliisque strictæ interpretationis Canonibus. V. Laym. l. c. & lib. i. tit. 5. p. 5. cap. 2. ubi ait, attentâ praxi Ecclesiæ, privilegia, quæ Episcopis ob statûs dignitatem concessa sunt, ad Cardinales fermè extendi solent, præsertim cum Cardinalatus, juxta communem DD. sententiam

Quid sit beneficium duplex.

Inter duplicia quædam sunt majora & quæ illa.

Cardinalatus estne major dignitas Episcopatu.

contra